

صلاح‌الدین صفدی

«صلاح‌الدین خلیل بن ابی‌بکر بن عبدالله الصفدی»، **ادیب**، شاعر، نویسنده و مورخ بزرگ اسلامی است.

فهرست مندرجات

[۱ - معرفی اجمالی](#)

[۲ - آثار](#)

[۳ - منبع](#)

معرفی اجمالی

در سال ۶۹۶ ق، در شهر صدف **فلسطین** متولد گردید. او، در **دمشق** به تحصیل **ادبیات** و **حدیث** پرداخته و مقداری هم **فقه** آموخت. وی، به تراجم بزرگان علاقه وافری داشته و در دمشق به وکالت **بیت‌المال** رسید و در سال هفت صد و شصت و چهار در همان جا وفات کرد.

آثار

از آثار مهم وی، «**الوافی بالوفیات**» در **علم تراجم**، «**الشعور بالعبور**» در تراجم، «**جنان الجنیس**» و «**الغیث المسجی** فی شرح لمامیة المعجم» در ادبیات، «**تمام المتون** فی شرح رسالۃ **ابن زیدون**»، «**المجارا و المجازاة** و فض الخاتم فی التوریة و الاستخدام» را می‌توان نام برد. از او رساله‌های مهمی نیز مانند «**الروض الناسم**» و «**غولمض الصحاح**» به جا مانده است.

منبع

نرم افزار تراث ۲، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی.